

dette Hensyn er der ogsaa det gør, at det vil være anbefalelsesværdigt at tage det hele under Overvejelse samlet, men jeg gentager: min Hovedgrund til at gaa frem paa den Maade, jeg her har foreslaaet, er den, at jeg finder, at hele dette ikke saa lille Komplex af Luksusafgifter har en indre Sammenhæng, baade sagligt og fiskalt set. Det vil være rigtigt at overveje dem i Sammenhæng, det vil ikke være rigtigt at afskaffe dem for igen at indføre dem helt eller delvis. Der maa gives Rigsdagen rimelig Tid til at overveje Spørgsmaalet, og — det maa jeg atter betone — der maa gives Erhvervene rigelig Tid til at fremsætte deres Bemærkninger om de Ændringer, der foreslaas. Jeg skal derfor paa ny anbefale det høje Ting at vedtage Lovforslaget uforandret.

Bramsnæs: Ja, jeg skal paa mit Partis Vegne sige, at vi har heller ikke noget imod at give det nye Ministerium Arbejdsro; det har vi vist ved forskellige Lejligheder, og det vilde jeg ogsaa gerne vise ved denne Lejlighed, men det staar mig stadig fuldkommen gaadefuldt, hvorfor der skal saa umaadelig megen Arbejdsro til ingenting at gøre. Det letteste vilde jo være slet ikke at foreslaa noget som helst om de Skatter, som det fjerde Punkt omhandler; saa vilde de falde væk af sig selv, og det skulde der jo ikke saa forfærdelig megen Tid til. Nu er det altsaa Hensigten at søge dem indarbejdet; disse Skatter har aldrig været tænkt at skulle gælde længere end 2 Aar. Naar man til en ganske særlig Foranstaltning besluttede at vedtage en særlig Beskatning, saa var det jo ikke Hensigten, i hvert Fald ikke i synderligt Omfang, at forberede en varig Beskatning. Det synes imidlertid nu, som om den højtærede Finansminister agter at føre saa meget som muligt af dette over i en ny Beskatningslov, og Ministeren motiverer det med, at det dog drejer sig om Ting, der kan taale en Beskatning. Ja, det er muligt; men det vil altsaa sige, at den højtærede Ministers Skattepolitik er den gamle, den at udsøge sig de Ting, som fra hans Synspunkt forekommer ham at kunne taale en Beskatning, og saa bruge den indirekte Beskatning paa dette Omraade saa stærkt som muligt. Det er altsaa dette, der lyser frem af den højtærede Ministers Udtalelser her, at den højtærede Minister vil have Tid til at undersøge, om der ikke her kan findes et nyt Grundlag for en indirekte Beskatning, som kan gøres varig. Det er derfor, disse Skatter ikke kan

bortfalde. Det er naturligvis en Forklaring, der er bedre at forstaa end den, at man ikke har Tid til at lade nogle katter bortfalde; men saa maa man ogsaa konstatere, at Kendsgerningerne er, som de er, at det nye Ministerium forbereder sig paa Indførelsen af nye varige Skatter, som det nu skal have Tid til at overveje. Det var ikke netop det, vi gik til Valg paa; men, som sagt, den Slags Synspunkter kan jo ogsaa ændre sig efter et Valg.

Den højtærede Finansminister sagde, at man fra Socialdemokraternes Side i Folketinget havde erklæret, at man godt kunde gaa med til visse af disse Ting, hvis man fik en Kompensation derfor ved Nedgang andre Steder. Det skulde jeg for mit Vedkommende ikke have noget imod; men her tilbydes jo ingen Kompensation af nogen som helst Art; det eneste sikre er, at disse Skatter bibeholdes; der er ikke nogen som helst Art af Garantier for, at nogen anden Skat nedsættes. Her foreligger der i hvert Fald ingen Kompensation. Hvis det var saadan, at den højtærede Finansminister kunde tilbyde en Kompensation og sige: Saa lader vi den indirekte Skat bortfalde, hvis vi saa kan faa Lov at beholde denne her, saa var det en Omlægning af den indirekte Beskatning. Men dette er en Forøgelse af den indirekte Beskatning, og det kan vi fra vor Side ikke gaa med til. Naar den højtærede Finansminister siger, at der jo ogsaa er den særlige Grund til at lade disse Skatter gælde 3 Maaneder til, at Ølafgiften gælder 3 Maaneder til, saa maa jeg sige, at det er ald. les ikke nogen Grund til dette. Ølafgiften gælder 3 Maaneder længere, fordi den traadte i Kraft 3 Maaneder senere end de andre Skatter; hver af Afgifterne er beregnet til at vare 2 Aar; de var allesammen Byrder, man lagde paa Befolkningen, og de skulde alle sammen ligge 2 Aar; og saa lod man naturligvis Ølafgiften udløbe 3 Maaneder senere. At der deri skulde ligge nogen som helst Begrundelse for at lade de andre gælde længere, kan jeg ikke se. Ølafgiften kommer, naar den udløber 31. Marts, ikke til at vare en eneste Dag længere, end de andre Skatter allerede har været, naar de i indeværende Aar udløber den 31. December.

Det ærede 14de tingvalgte Medlem (Tvede) udtalte sig bl. a. om, hvorvidt det konservative Folkeparti paa ny vilde forelægge det Forslag, som det en Gang stillede om; at den sidste Rate af Valutaindkomstskatten skulde tilbagebetales. Det ærede Medlem udtalte, at nu var der forandrede